

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Връчване На Документи: Официално Предаване На Актове](#) > Poland

Връчване на документи: официално предаване на актове

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Полша

1 Какво на практика означава правният термин „връчване на документи“? Защо има особени правила за „връчването на документи“?

„Връчване на документи“ означава предоставяне на достъп на определени лица до предназначена за тях кореспонденция в съответствие с гражданското процесуално право.

Упражняването на процесуалните права на страните (правото на публично изслушване, правото на защита, правото на представяне на доказателства в подкрепа на твърденията и правото на информация), действителността на производството в други отношения, правилното изчисляване на сроковете, а оттам и действителността на издаденото съдебно решение зависят от това документите да бъдат връчени в съответствие със закона.

Връчването на документи се урежда основно от глава 2 (членове 131—147) от Гражданския процесуален кодекс от 17 ноември 1964 г. (ГПК) и от следните актове за изпълнение:

- Наредба на министъра на правосъдието от 18 юни 2019 г. — Процедурен правилник за обикновените съдилища („Процедурният правилник“);
- Наредба на министъра на правосъдието от 6 май 2020 г. за подробната процедура и начин на връчване на съдебни документи в граждански производства („Наредбата“).

Връчването, което се извършва с обикновена поща (точка 8 по-долу), се урежда допълнително от Закона за пощите от 23 ноември 2012 г. и от правилата за предоставяне на пощенски услуги, издадени от отделните пощенски оператори. Определеният оператор — понастоящем Poczta Polska S.A. — е пощенският оператор, който е задължен да предоставя универсални пощенски услуги (и не може да откаже да сключи договор за доставка на препоръчани писма).

2 Кои документи трябва да се връчват официално?

Всички съдебни и процесуални документи, чието връчване поражда правни последици, трябва да бъдат връчени официално.

Съдебните документи (документи, изпратени от съда до страните и до други лица, участващи в съдебното производство) включват: уведомления, призовки, официални уведомителни писма за права и задължения, преписи от съдебни актове (съдебни решения, определения, заповеди за плащане) или разпореждания, преписи от съдебни решения с изложение на мотивите.

Процесуалните документи включват документи, въз основа на които се открива производството (напр. искиви молби), и документи, подадени в хода на производството от страните и от други субекти,

имащи право да участват в гражданското производство (напр. прокурор, омбудсман за правата на гражданите, омбудсман за правата на детето), в които се излагат техните искове или твърдения.

3 Кой отговаря за връчването на документ?

В Полша документите се връчват официално, което означава, че почти всички документи в съдебното производство се връчват служебно от съда. Ето защо, когато внася процесуален документ, съответната страна трябва да го представи на съда заедно с необходимия брой преписи с цел връчването му на лицата, участващи в производството (член 128, параграф 1 от ГПК). Изключения представляват главно връчването на ответника на първия документ по делото и обменът на документи между професионални пълномощници (вж. по-долу).

Ако въпреки че е получил две известия за неуспешно връчване, ответникът не приеме искова молба или друг процесуален документ, които налагат той да защити правата си, и ако не се прилагат особени разпоредби относно надлежното връчване и на ответника не са връчвани документи по делото до този момент, съдът изпраща препис от документа на ищеца, като го задължава да го връчи на ответника чрез съдебен изпълнител. По искане на ищеца съдебният изпълнител връчва лично документа с обратна разписка, като отбелязва датата на връчване, или констатира, че адресатът не живее на посочения адрес. Срещу допълнителна такса (40 PLN) съдебният изпълнител може също така да установи адреса на ответника. Ако в двумесечен срок ищецът не представи на съда доказателство за връчване на ответника на документ чрез съдебен изпълнител или не посочи настоящия адрес на ответника, или представи доказателство, че ответникът живее на адреса, посочен в исковата молба, съдът може да преустанови производството и да го прекрати след изтичане на три месеца от преустановяването (член 139, параграф 1 от ГПК, член 177, параграф 1, точка 6 от ГПК, член 182, параграф 1, точка 1 от ГПК, членове 3а—3б от Закона за съдебните изпълнители от 22 март 2018 г.).

Докато делото е висящо, адвокатите, процесуалните представители, представителите по индустриална собственост и главният юрисконсулт на Република Полша са длъжни да връчват пряко един на друг преписи от процесуални документи, включително приложенията към тях. Горепосоченото не се отнася за подаването на насрещни искове, жалби, касационни жалби, възражения, молби за отмяна на решение, произнесено в отсъствие на ответника, възражения срещу заповеди за плащане, жалби срещу заповеди за плащане, обезпечителни искове, молби за преразглеждане на съдебно решение, жалби за обявяване на влязла в сила присъда за незаконосъобразна и жалби срещу решения на съдебни служители, които се подават в съда с преписи за ответната страна. Горепосоченото не се отнася и за документи, подадени чрез ИКТ система (член 132, параграф 1, точка 1[2] от ГПК).

При определени условия е допустимо връчване по електронен път, както е описано в точка 6 по-долу.

4 Действия за установяване на адрес

4.1 Замоленият орган в тази държава членка опитва ли се по собствена инициатива да установи местонахождението на адресата на документите за връчване, ако адресатът вече не пребивава на адреса, известен на молещия орган? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 2, буква в) от Регламента относно връчването на документи

При приемане на молба за изпълнение съдът не предприема действия за установяване на местоживеенето или седалището на адресата, а само поправя явни грешки в адреса. Ако обаче ищецът е поискал връчване в съответствие със законодателството на замолената държава членка и ако съгласно полското законодателство връчването може да се счита за действително, когато е извършено на адрес, оповестен в конкретни архиви или регистри (вж. точка 5 по-долу), от съда може да се очаква да провери данните в такива архиви или регистри. Ако съдът установи, както е описано по-горе, че адресът е различен от посочения от ищеца, той трябва да направи повторен опит за връчване. Съдът може също така да провери дали адресът му е известен по служебен ред (напр. във връзка с друго висящо дело) и да се опита да връчи документа на този адрес.

4.2 Чужди съдебни органи и/или страни в съдебно производство имат ли достъп до регистри или услуги в тази държава членка, позволяващи установяването на настоящия адрес на лицето? Ако отговорът е „да“, кои са съществуващите регистри или услуги и каква процедура трябва да се следва? Каква такса, ако има такава, следва да се заплати?

Полската електронна система за регистриране на населението („PESEL“) съдържа, наред с другото, информация за регистрирани адреси на физически лица. Чуждите съдебни органи нямат пряк достъп до този регистър. Чуждестранен съд може да поиска от полския съд да събере доказателства, за да установи адреса на физическо лице, по силата на двустранно споразумение или на Конвенцията за събиране на доказателства в чужбина по граждански или търговски дела, подписана в Хага на 18 март 1970 г. След това полският съд ще изиска информация от регистъра PESEL или от регистъра на населението на съответната община или евентуално ще предприеме други необходими действия.

Страна в съдебно производство в чужбина може да подаде искане за достъп до данни от регистъра PESEL или от регистъра на населението до всяка общинска администрация в Полша. Искането се отправя писмено по образец (достъпен на интернет страниците на общинската администрация). Страната трябва да докаже наличието на правен интерес и да представи доказателства, че правото на достъп се отнася до конкретно лице. Дължи се такса от 31 PLN, която се заплаща по банковата сметка на общината, към която е отправено искането. Трябва да се отбележи обаче, че съгласно полското законодателство не съществува презумпция, че адресът на физическо лице, посочен в регистъра PESEL или в регистър на населението, е действителният адрес на пребиваване на лицето.

Служебните адреси на физическите лица, които извършват стопанска дейност, се съхраняват в Централния търговски регистър (CEIDG) и могат да бъдат получени онлайн безплатно. Търсачката на полски и на английски език е достъпна на адрес:

<https://aplikacja.ceidg.gov.pl/ceidg/ceidg.public.ui/search.aspx>

Адресите на други търговци (търговски дружества, кооперации, държавни предприятия, научноизследователски и развойни организации, чуждестранни предприятия и техните клонове, както и взаимоспомагателни дружества), сдружения, други социални и професионални организации, фондации и здравни заведения са налични в Националния съдебен регистър и са достъпни безплатно онлайн. Търсачката на полски език е достъпна на адрес: <https://ekrs.ms.gov.pl/web/wyszukiwarka-krs/strona-glowna/>

4.3 Какъв вид помощ при действията за установяване на адрес от други държави членки предоставят органите на тази държава членка съгласно член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи

Съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламента относно връчването на документи Полша предоставя — чрез европейския портал за електронно правосъдие — подробна информация за това как могат да бъдат намерени адресите на лицата, на които трябва да бъде връчен документ.

5 Как на практика се извършва обичайното връчване на документа? Съществуват ли алтернативни начини, които могат да се използват (различни от заместващото връчване, посочено в точка 7 по-долу)?

Съдът връчва документи чрез пощенския оператор, чрез служители на съдилищата или чрез службата за връчване на съда. Съдът може също така да връчва документи чрез съдебен изпълнител съгласно Закона за съдебните изпълнители от 22 март 2018 г. (член 131 от ГПК, раздел 96 от Процедурния правилник). В тези случаи съдебният изпълнител връчва лично документа на адресата с обратна разписка, като отбелязва датата на връчване, или констатира, че адресатът не живее на посочения адрес. На практика връчването обикновено се извършва от пощенския оператор (Poczta Polska S.A.) с препоръчана поща с обратна разписка.

Ако кореспонденцията е адресирана до физически лица, документите им се връчват лично, т.е. предават им се на ръка, а ако не са правоспособни — се връчват на законния им представител (член 133,

параграф 1 от ГПК).

Съдилищата връчват документи на войници чрез Военната полиция, на полицейски служители и служители на местата за лишаване от свобода — чрез органите, които осъществяват пряк надзор над тях, а на лишените от свобода — чрез управата на съответното място за лишаване от свобода (член 137 от ГПК).

Документи, предназначени за юридически лица и организации без юридическа правосубектност, се връчват на органа, който е упълномощен да ги представлява в съда, или се предават на служители, упълномощени да получават документи. Ако за целите на съдебния спор е назначен процесуален представител или лице, упълномощено да получава съдебни документи, документите се връчват на тези лица (член 133, параграф 2 от ГПК).

Процесуални документи или съдебни актове, предназначени за търговци, вписани в Централния търговски регистър (CEIDG), се връчват на посочения в регистъра адрес за връчване, освен ако търговецът не е посочил друг адрес за връчване (член 133, параграф 2[1] от ГПК).

Процесуални документи или съдебни актове, предназначени за търговци, вписани в съдебен регистър, се връчват на адреса, посочен в регистъра, освен ако търговецът не е посочил друг адрес за връчване. Ако последният оповестен адрес е бил заличен като несъответстващ на фактическото положение и не е отправено искане за вписване на нов адрес, който може да бъде оповестен, заличеният адрес се счита за адрес, предоставен в регистъра (член 133, параграф 2[2] от ГПК).

Процесуални документи или съдебни актове, предназначени за лица, представляващи правно образувание, вписано в Националния съдебен регистър, ликвидатори, пълномощници, членове на органи или лица, упълномощени да назначават управителния съвет, се връчват на адреса за връчване, посочен в Националния съдебен регистър (член 133, параграф 2[3] от ГПК).

Ако за целите на съдебния спор е назначен процесуален представител или лице, упълномощено да получава съдебни документи, съдебните документи се връчват на тези лица. Документите, с които дадена страна се призовава да се яви лично обаче, се връчват само директно на тази страна, с изключение на страните, които нямат местоживееие или обичайно местопребиваване, или седалище в Полша или в друга държава — членка на ЕС (член 133, параграф 3 от ГПК, член 1135[5], параграф 1 от ГПК).

Връчването се извършва по местоживееие, на работното място или където се намира адресатът.

По искане на страна документите могат да бъдат връчени на адрес на пощенска кутия, посочен от тази страна. В тези случаи документите, изпратени чрез пощенския оператор, се депозират в пощенската служба на оператора, като в пощенската кутия на адресата се оставя известие (член 135 от ГПК).

Съдебен секретар може да връчи документ на адресата директно в деловодството на съда, ако адресатът присъства в съда и удостовери своята самоличност (член 132, параграф 2 от ГПК). Освен това, ако документът за връчване е внесен в съда твърде късно и връчването му преди датата на заседанието или изслушването е невъзможно, съдът връчва документа на адресата по време на заседанието или на изслушването (член 99 от Процедурния правилник).

Писма могат да се връчват по електронен път само в случаите и по начина, посочени в точка 6.1 по-долу.

По изключение, само в случай на призовка за изслушване, съдът може вместо да връчи призовката писмено, да я връчи на страните, свидетелите, вещите лица или други лица по друг начин, който намери за най-подходящ, ако сметне, че това е необходимо за ускоряване на разглеждането на делото. Такива призовки (напр. по електронна поща или по телефона) пораждаат правни последици, ако няма съмнение, че са достигнали до адресатите най-малко една седмица, а в неотложни случаи три дни преди заседанието (член 149, параграф 1 от ГПК и [член 149, параграф 2 от ГПК](#)).

6 Позволено ли е електронно връчване на документи (връчване на

съдебни или извънсъдебни документи чрез електронни средства за комуникация от разстояние, като например електронна поща, защитено интернет приложение, факс, SMS и др.) в гражданското производство? Ако отговорът е положителен, за кои видове производства е предвиден този начин? Съществуват ли ограничения по отношение на възможността за прибегване до този начин на връчване на документи в зависимост от това кой е адресатът (юрист, юридическо лице, дружество или друг стопански субект и т.н.)?

6.1 Какъв вид електронно връчване по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи е на разположение в тази държава членка, в която връчването се извършва директно на лице, което има известен адрес за връчване в друга държава членка?

Съдът връчва документи по електронен път, т.е. чрез ИКТ система, само ако адресатът е подал документ чрез системата или е избрал да подава документи по този начин (адресатът може да се откаже от този избор). Тази форма на връчване може да бъде избрана и от адресат, пребиваващ в друга държава членка. Ако даден документ се връчва по електронен път, той се счита за връчен в момента, указан в електронното потвърждение на получаването. При липса на такова потвърждение връчването се счита за извършено 14 дни след качването на документа в ИКТ системата. Документите, които подлежат на връчване, не се изпращат на адрес на електронна поща, а вместо това на адресата се изпраща уведомление, че в ИКТ системата е качено съобщение (член 131[1] от ГКП).

За връчването на съдебни документи на адвокати, процесуални представители, представители по индустриална собственост, както и на главния юрисконсулт на Република Полша по време на извънредна епидемична ситуация или обявена извънредна епидемична обстановка, свързана с COVID-19, и в рамките на една година след отмяната на последната от тях се прилагат специфични правила. През този период, ако ИКТ системата, която се ползва в подкрепа на съдебното производство, е недостъпна, съдът връчва съдебни документи на такива страни, като качва съдържанието им в ИКТ системата, използвана за предоставянето на тези документи (информационен портал). Това не се отнася за документи, които трябва да бъдат връчени заедно с преписи от процесуални документи на страните, или за други документи, които не произхождат от съда. Дата на връчване е датата, на която адресатът се е запознал с документа, качен в информационния портал. Ако адресатът не го направи, документът се счита за връчен след изтичане на 14 дни от датата на качването. Връчването на документ чрез информационния портал поражда процесуалните последици, определени в ГПК по отношение на връчването на съдебни документи. Съдът може да избере да не връчи документ чрез информационния портал, ако това е невъзможно поради естеството на документа (член 15zszs[9] от Закона от 2 март 2020 г. относно специалния режим за превенция, борба и контрол на COVID-19, други заразни болести и свързаните с тях извънредни ситуации). Извънредната епидемична ситуация е в сила в Полша до 30 юни 2023 г.

Адвокатите, процесуалните представители, представителите по индустриална собственост и главният юрисконсулт на Република Полша връчват пряко документи един на друг (вж. точка 3 по-горе) само по електронен път, ако внесат в съда единодушни изявления в този смисъл и съобщят на съда данните за контакт, които да се използват за тази цел, по-специално адрес на електронна поща или номер на факс. Тези изявления са неотменими и всякакво договаряне на условие или срок се счита за недействително. При единодушно искане на страните или когато е оправдано по други причини, съдът разпорежда отмяната на този начин на връчване. Задължението за взаимно връчване по електронен път не важи за документи, които следва да бъдат представени в съда с преписи за насрещната страна, както е посочено в точка 3 по-горе.

6.2 Тази държава членка определила ли е в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи допълнителни условия, при които ще

приема електронното връчване по електронна поща, посочено в член 19, параграф 1, буква б) от същия регламент? Вж. също уведомлението по член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи

Няма допълнителни условия.

7 „Заместващо“ връчване

7.1 Правото на тази държава членка позволява ли други начини на връчване в случаите, когато не е било възможно връчването на документите на адресата (например съобщаване на домашния адрес, в службата на съдебния изпълнител, чрез пощенска услуга или чрез залепване на уведомление)?

Ако адресатът не е у дома, длъжностното лице по връчването може да предаде съдебния документ на пълнолетен член на домакинството или, ако няма такъв — на домоуправителя, на портиера или на изпълнителния служител на кметството, ако тези лица са не са насрещни страни по делото и са поели ангажимент да връчат документа на адресата. Съдът обаче може да забрани или да ограничи възможността документите да бъдат връчвани на други лица. Това обстоятелство се отбелязва на пощенската пратка. Ако адресат, който е посочил работното си място като адрес за връчване, не бъде намерен на работното място от длъжностното лице по връчването, документът може да бъде връчен на лице, упълномощено да получава документи (член 138 от ГПК, раздел 3 от Наредбата).

При невъзможност за връчване документът, изпратен чрез пощенски оператор, се депозира в пощенската служба на този оператор, а при връчване по друг начин — в съответната общинска администрация, като на вратата или в пощенската кутия на адресата се оставя известие, в което се посочва къде и кога е оставен документът и че следва да бъде получен в седемдневен срок от датата на известието. Ако срокът изтече без резултат, процедурата по известяване се повтаря (член 139, параграф 1 от ГПК). В случай на физически лица документът, депозирани в пощенската служба, може да бъде получен лично от адресата, от негов законен представител или от пълномощник за пощенски пратки, а в случай на други лица — и от лице, упълномощено да представлява правното образувание или от упълномощен служител (раздел 8 от Наредбата). Документът се счита за връчен след изтичане на срока за получаването му.

Връчването може също така да се счита за извършено, ако се е оказало невъзможно, тъй като страната не е изпълнила задълженията си:

- ако документ не може да бъде връчен на страна, подлежаща на вписване в съдебен регистър, тъй като в регистъра не е вписана промяна на адреса на страната, документът се прилага към делото, пораждайки правни последици, равностойни на връчване, освен ако новият адрес е известен на съда (член 139, параграф 3 от ГПК);
- ако документи, предназначени за лица, представляващи правно образувание, вписано в Националния съдебен регистър, ликвидатори, пълномощници, членове на органи или лица, упълномощени да назначават управителния съвет, не могат да бъдат връчени по обичайния ред поради факта, че не е постъпило уведомление за промяна на адреса за връчване, те се прилагат към делото, пораждайки правни последици, равностойни на връчване, освен ако на съда е известен друг адрес за връчване или адрес на местоживеене (член 139, параграф 3[1]от ГПК);
- ако адресатът (страна или представител на страната) се е преместил от настоящия адрес и не е уведомил съда за новото си местоживеене (въпреки че е бил инструктиран от съда, че е длъжен да го направи), съдебният документ се прилага към делото, пораждайки правни последици, равностойни на връчване, освен ако новият адрес е известен на съда (член 136 от ГПК).

В други случаи, когато местонахождението на страната е неизвестно:

- ако документът, който трябва да бъде връчен, налага страната да защити правата си, до явяването на тази страна, неин представител или пълномощник връчването може да се извърши само на настойник *ad litem*, назначен от съда по искане на заинтересованото лице (напр. ищецът), което е предоставило *prima facie* доказателство, че местонахождението на адресата не е известно. Назначаването на настойник *ad litem* се обявява публично в сградата на съда и в

помещенията на общинската администрация, а при по-важни дела и в печата, ако е необходимо. Връчването се смята за извършено, когато документът бъде предаден на настойника ad litem, освен когато съдът е обусловил действителността на връчването с изтичането на определен срок от момента, в който известието е изложено на видно място в сградата на съда (член 143 от ГПК);

- ако документът, който трябва да бъде връчен, не налага страната да защити своите права, документът се връчва на страната чрез излагането му на видно място в сградата на съда (член 145 от ГПК).

7.2 Кога документите се считат за връчени, ако се прилагат други начини на връчване?

При връчване на пълнолетен член на домакинството, на домоуправителя, на портиера или на изпълнителния служител на кметството, или на лице на работното му място, документът се счита за връчен, когато бъде предаден на ръка на съответното лице.

Ако документът е депозиран в пощенска служба и не бъде получен от упълномощено лице, той се счита за връчен след изтичане на последния ден от срока за получаване (т.е. след изтичане на една седмица от второто известие за неуспешно връчване), освен ако документът е адресиран до ответник, на когото преди това не са връчвани други документи по делото, както е посочено в точка 3 по-горе.

Ако връчването се извършва на настойник ad litem, назначен за страна, чието местонахождение е неизвестно, документът се счита за връчен, когато бъде предаден на настойника ad litem или след изтичане на определения от съда срок за излагане на известието на видно място, което от двете настъпи по-късно.

Ако връчването е извършено чрез излагане на известие на видно място в сградата на съда, документът се счита за връчен един месец от датата на излагане.

7.3 Ако друг начин на връчване е депозирането на документите на определено място (напр. в пощенска служба), как се уведомява адресатът за това депозиране?

Това става чрез известие, оставено на вратата или в пощенската кутия на адресата. В известието се посочва, наред с другото, че ако пощенската пратка не бъде получена въпреки повторното известяване, тя ще бъде върната на изпращащия съд и ще се счита за връчена в последния ден от срока за получаването ѝ, и че от връчването може да започнат да текат процесуални срокове (раздел 6 от Наредбата).

7.4 Какви са последствията, ако адресатът откаже да приеме връчването на документите? Считат ли се документите за редовно връчени, ако отказът от приемане не е бил законен?

Ако адресатът откаже да приеме връчването на документ, документът се счита за връчен при такъв отказ (член 139, параграф 2 от ГПК).

Изключение се допуска, когато съд или друг орган на чужда държава поиска от съда да връчи съдебен документ на лице, пребиваващо в Полша, без да приложи превод на документа на полски език. Такъв документ се връчва на адресата, ако той се съгласи да го приеме. Адресат, който откаже да приеме документ, се предупреждава за възможните неблагоприятни правни последици в чужбина (член 1135[1], параграф 2 от ГПК).

8 Връчване по пощата на документи, изпратени от чужбина (член 18 от Регламента за връчването)

8.1 Ако пощенската служба доставя документ, изпратен от чужбина, на адресат в тази държава членка в случай, при който се изисква обратна разписка (член 18 от Регламента за връчването на документи), трябва ли пощенската служба да достави документа лично

на адресата или може, съгласно националните правила за пощенските доставки, да достави документа и на друго лице на същия адрес?

Документи, връчени на това основание от пощенския оператор, се доставят като обикновени писма, а не като съдебна кореспонденция (вж. последния абзац на точка 1 по-горе). Освен на адресата, такова писмо може да бъде надлежно връчено и:

- на законен представител или пълномощник на адресата, упълномощен с пълномощно, издадено съгласно общите разпоредби, или с пълномощно за пощенски пратки;
- на пълнолетно лице, което живее заедно с адресата, при условие че адресатът не е дал указания на пощенската служба за обратното;
- на лице, упълномощено да получава пощенски пратки в седалището на публичен орган, ако пощенската пратка е адресирана до съответния публичен орган;
- на лице, упълномощено да получава пощенски пратки в помещенията на юридически лица или организационни структури без юридическа правосубектност, ако пощенската пратка е адресирана до:

а) въпросното юридическо лице или организационна структура без юридическа правосубектност;

б) физическо лице, което не е член на управителния съвет или служител на въпросното юридическо лице или организационна структура без юридическа правосубектност и което се намира в учреждението;

- на ръководителя на организационната структура или на физическо лице, упълномощено от въпросния ръководител, ако пощенската пратка е адресирана до физическо лице, което се намира в заведение, в което е изключително трудно или невъзможно да се доставят пощенски пратки на адресата поради естеството на въпросното заведение или обичайната практика (член 37 от Закона за пощите).

8.2 Как може съгласно правилата за пощенските доставки в тази държава членка да се осъществи връчването по член 18 от Регламента № 1393/2007 за връчването на документи, изпратени от чужбина, ако нито адресатът, нито друго лице, имащо право да получи доставката (ако това е възможно съгласно националните правила за пощенските доставки — вж. по-горе), не са намерени на адреса за доставка?

В случай на универсална пощенска услуга пощенският оператор:

- оставя в пощенската кутия на адресата (или, ако това не е възможно, по друг законен начин) известие за неуспешно връчване, издадено на подходяща бланка, заедно с информация за срока за получаване и адреса на пощенския клон, където е депозирана пощенската пратка;
- уведомява адресата по електронен път (SMS или електронна поща) за възможността пратката да бъде получена, като посочва нейния номер, срока за получаване и адреса на пощенската служба, където тя е депозирана, ако адресатът е поискал пощенската служба да го уведомява по електронен път.

Пощенската пратка може да бъде получена от пощенската служба от адресата или от друго упълномощено лице, както е посочено в точка 8.1 по-горе (включително пълнолетно лице, което живее заедно с адресата, ако той е подал писмено заявление за съвместно съжителство до пощенската служба). Ако пощенската пратка не бъде получена в рамките на 7 дни, процедурата по известяване се повтаря. Ако адресатът или друго упълномощено лице не получи пощенската пратка в рамките на 14 дни от деня, следващ датата, на която е оставено първото известие, пощенската пратка се връща на подателя (член 37 от Закона за пощите, раздел 24 и раздел 26 от Правилата за предоставяне на универсални услуги, приложени към Резолюция № 227/2022 на Управителния съвет на Poczta Polska S.A.).

8.3 Предоставя ли пощенската служба определен период от време за вземане на документите, преди да ги изпрати обратно като недоставени? Ако отговорът е „да“, по

какъв начин се информира адресатът, че в пощенската служба има пратка, предназначена за вземане от него?

Вж. точка 8.2 по-горе.

9 Има ли писмено доказателство, че документът е връчен?

Връчването на документ се потвърждава от получателя писмено или в ИКТ системата на пощенския оператор, или чрез документ, извлечен от ИКТ системата. Получателят на документа потвърждава с подписа си получаването и датата му. Ако получателят не може или не желае да направи това, длъжностното лице по връчването собственооръчно отбелязва датата на връчване и причините, поради които не е положен подпис. В обратната разписка длъжностното лице по връчването отбелязва начина, по който е връчен документът, посочва датата на връчване на въпросния документ и се подписва (член 142 от ГПК).

10 Какво става, ако се случи нещо непредвидено и адресатът не получи документа или ако връчването е извършено в нарушение на закона (напр. документът е връчен на трето лице)? Може ли все пак връчването на документа да е валидно (напр. могат ли нарушенията на закона да бъдат санирани) или трябва да се направи нов опит за връчване на документа?

При неспазване на разпоредбите относно връчването то е недействително и се налага да бъде извършено повторно. Недействителното връчване обаче се счита за действително при получаване на пощенската пратка от адресата.

Ако поради недействително връчване дадена страна е била възпрепятствана да защити правата си, тя може да поиска съдебният акт да бъде отменен в производството по обжалване и да се позове на недействителност на производството (член 379, параграф 5 от ГПК).

Независимо от окончателното закриване на производството, ако дадена страна е била възпрепятствана да предприеме действия поради недействително връчване, тя може в рамките на три месеца от уведомяването си за окончателното решение да подаде молба за преразглеждане на съдебно решение (членове 401 и 407 от ГПК).

11 Ако адресатът откаже да приеме документ въз основа на използвания език (член 12 от Регламента относно връчването на документи) и съдът или органът, сезиран със съдебното производство, реши, че отказът не е обоснован, налице ли е специално правно средство за защита срещу това решение?

Такова решение не може да се оспорва отделно. То може да се обжалва само заедно с решението, с което се слага край на производството.

12 Плаща ли се за връчване на документ и ако да, каква сума? Има ли разлика, когато документът трябва да бъде връчен съгласно националното право и когато молбата за връчване е с произход от друга държава членка? Вж. също уведомлението по член 15 от

Регламента относно връчването на документи относно връчването на документи от друга държава членка

При производство пред полски съд връчването на документ от съда без участието на съдебен изпълнител е безплатно. Таксата за връчване на документ от съдебен изпълнител е 60 PLN за всеки адрес на връчване, независимо от броя на адресатите на документа, които живеят на този адрес, и броя на опитите за връчване.

Ако документ от друга държава членка се връчва в Полша съгласно Регламента относно връчването на документи, заявителят не поема никакви разноски, в това число и разноски за връчване от съдебен изпълнител, ако съдът, който се явява получаващият орган, пожелае документът да бъде връчен по този начин (вж. първия абзац на точка 5 по-горе).

■ Последна актуализация: 29/11/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.